

Jordi Tell: la vida apasionant d'un vell lluitador

És un home poc conegut a Granollers, però molt vinculat a la ciutat. Arquitecte i, a vegades, polític, aquest home de 75 anys -dels que n'ha viscut més de 40 a Noruega- és tot un personatge

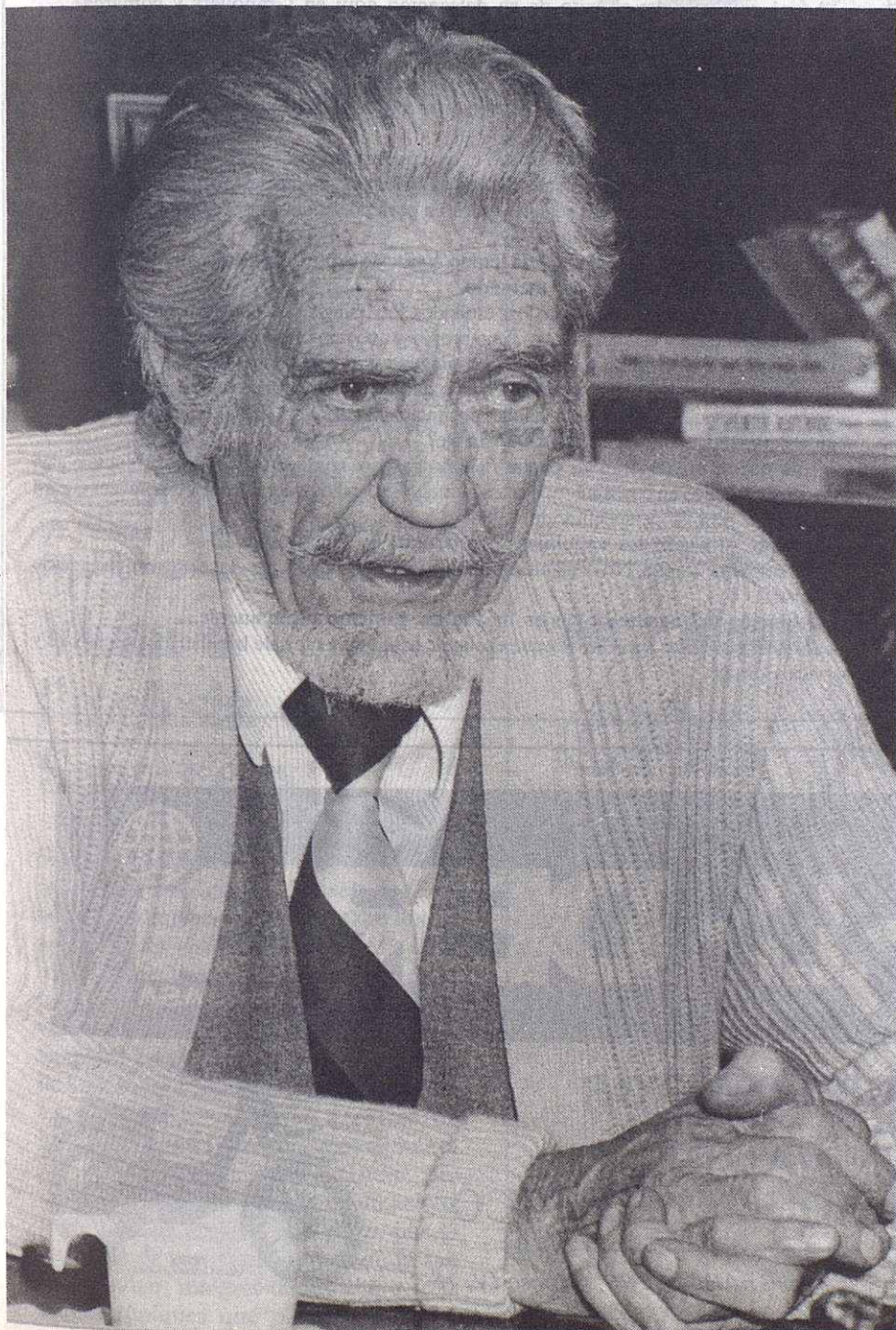
- La seva vida ve marcada per una intensa activitat política practicada des de molt jove i malgrat tot, a mi, Jordi, em costa creure que vostè cregui en la política...

- La vida t'ensenya a ser practic, perquè sovint es plantegen situacions que no permeten tenir massa dubtes. Tinc els meus

ideals i la política és una manera, un mitjà més per aconseguir-los. Però en primer lloc sóc català i Catalunya, per a mi, és la cosa més important de la vida.

- No em dirà que és un catalanista radical?

- Si al meu catalanisme tingüés de fer-hi matitzacions, aquestes serien les següents:

Separatista, socialista, radical i anarquista. Com pots comprendre una definició d'aquest tipus no arreplega només conceptes polítics, sinó una manera d'entendre la vida i l'especie humana en general.

- Un exili de quasi 49 anys permet gaudir d'una certa autoritat sobre un gran número de coses al donar un punt de vista. Des de l'estranger ha vist tot el procés que ha viscut l'Estat espanyol. Des del dia que va esclatar la Guerra Civil fins avui. Quin és el panorama en aquestes primeres setmanes d'un any que es preveu sigui encara més difícil?

- Des del punt de vista polític i social l'evolució de l'Estat Espanyol ha estat formidable. Pensa que a l'estranger la gent ha quedat meravellada de la manera com han canviat les coses aquí. El mateix cas de Catalunya és extraordinari. Aconseguir la normalització plena és una tasca que encara té varios anys per endavant, però les coses, de debó, estan experimentant una evolució satisfactoria. Des del punt de vista econòmic i de les tensions pròpies que l'actual crisi genera, l'Estat espanyol no és l'excepció. No hi ha dubte de que cal paretar-se una temporada el cinturó per a poder aconseguir tirar endavant.

L'entrevista amb Jordi Tell la varem mantenir a la seva casa del carrer Corró, una casa heretada i que es convertirà dintre d'uns mesos en la residència habitual de la família Tell. L'esposa d'en Jordi, noruega, és una enamorada del nostre país. Pel que fa a la personalitat del nostre personatge no es pot passar per alt la seva simpatia i, sobretot, el seu agradable sentit de l'humor. Ens varem passar l'estona rient mentres ens feia les seves explicacions. Als seus 75 anys l'enorme vitalitat sorprèn. I és que no para...

- Ja que ha parlat de Catalunya, és obligat esmentar la seva participació en la llista dels independents que varen donar suport a Esquerra Republicana de Catalunya a les passades eleccions autonòmiques del 80. Se sent més a la vora d'ER que no pas de Convergència i Unió...?

- CIU és un partit massa conservador i jo no combrego amb els seus plantejaments. A més a més, sóc amic d'en Josep Tarradellas i d'Heribert Barrera i l'hora de participar a les eleccions catalanes no vaig tenir-ho de rumiar massa...

- Es creient, vostè...?

- No, no sóc creient.

- I no va tenir la tentació cap vegada de ser-ho en els decurs dels deu anys que va viure en aquella illa solitària, allà a Noruega...?

- No, en absolut. Cap vegada.

- Durant aquell temps va descobrir alguna cosa?

- Si, la felicitat. Plena, absoluta. La satisfacció de l'home que torna a les seves arrels i se n'adona que no calen tantes comoditats i tants maldecaps per a viure en harmonia amb la teva forma de ser.

- Als seus 75 anys vol tornar a Catalunya per a instal·lar-se definitivament. Per què a Granollers, Jordi...?

- A part de tenir-hi fortes arrels familiars i molts bons amics, vaig heretar aquesta casa que estem acabant d'arreglar i a on ens hi sentim molt bé. Son raons prou convincents, per a mi, com per acabar els meus dies aquí...